

zaaknummer 2014W1171(2)

19 maart 2015

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. M.Y.M. Renken, advocaat te Leiden

tegen:

[naam],
verdere gegevens niet bekend,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde.

1. De procedure

1.1 Op 15 januari 2015 heeft deze Klachtencommissie een tussenbeslissing gegeven. Voor de procedure tot die datum wordt verwezen naar die tussenbeslissing.

1.2 Op 16 februari 2015 heeft mr. M.Y.M. Renken, juridisch adviseur namens klager, een schriftelijke reactie gegeven naar aanleiding van de tussenbeslissing.

1.3 Op 23 februari 2015 is van broeder [naam], overste van de Broeders van de Christelijke Scholen, ter griffie een e-mailbericht ontvangen.

2. De beoordeling van de bevoegdheid van de Klachtencommissie

2.1. De Klachtencommissie heeft klager bij tussenbeslissing van 15 januari 2015 in de gelegenheid gesteld om aan te tonen, dat de Procedure op aangeklaagde [naam], een leek, van toepassing is en heeft daartoe bepaald dat klager de statuten van de Stichting [naam] (hierna: de stichting) overlegt, dat hij nader onderbouwt dat aangeklaagde ten tijde van het gestelde misbruik werkzaam was op [instelling] en dat klager meedeelt hoe de arbeidsrechtelijke relatie van aangeklaagde was met betrekking tot de rechtspersoon die [instelling] beheerde en tenslotte dat klager onderbouwt dat het dagelijks bestuur van [instelling] ten tijde van het misbruik in handen was van geestelijken vallende onder het gezag van het bisdom Rotterdam.

2.2. Bij brief van 16 februari 2015 in reactie op de tussenbeslissing heeft klager een kopie van een schoolrapport van de heer [naam] ingezonden, door aangeklaagde getekend in het jaar waarin [naam] in de vierde klas zat. [Naam] is geboren op [datum] en was toen, in de vierde klas, ongeveer negen jaar. Klager is geboren op [datum] en is een jaar ouder dan de heer

[naam]n. Hij zat volgens klager dus het jaar ervóór in de vierde klas bij [aangeklaagde]. Hiermee acht klager voldoende aangetoond, dat aangeklaagde in de gestelde periode les aan klager gaf. Op de voorkant van genoemd schoolrapport staat de afkorting RK. Het is dan ook niet verwonderlijk volgens klager dat iedereen in die periode, dus ook de ouders van de kinderen, niet beter wisten dan dat de school onder de verantwoordelijkheid van de Rooms Katholieke Kerk stond en niet op de hoogte was van de “wissel” binnen het bestuur. Klager merkt voorts op dat vast staat dat alle betrokkenen in deze kwestie, zo ook broeder [naam]r, het bisdom Rotterdam aanwijzen als de hoofdverantwoordelijke, aan wie ook de lekendirecteur uiteindelijk zijn verantwoordelijkheid moest afleggen. Het lijkt hem alleen daarom al dat de klacht ontvankelijk verklaard dient te worden, maar met dien verstande dat de “directe wederpartij” van klager niet de Broeders van de Christelijke Scholen zijn doch het bisdom Rotterdam.

2.3. De Klachtencommissie stelt vast dat klager niet geheel heeft voldaan aan hetgeen zij in de tussenbeslissing heeft bepaald. De Klachtencommissie zal daaruit de gevolgtrekkingen maken die haar geraden voorkomen en de vraag naar de bevoegdheid van de Klachtencommissie beoordelen aan de hand van de stukken die thans aanwezig zijn in het dossier.

2.4 De bevoegdheid van de Klachtencommissie om de klacht van klager te behandelen hangt ingevolge artikel 1.1, aanhef en onder a, van de Procedure in de eerste plaats af van de vraag of de stichting ten tijde van het gestelde misbruik door aangeklaagde een in Nederland gevestigde publieke of private rechtspersoon is, zoals geregeld in het Reglement voor het R.-K. Kerkgenootschap. Volgens artikel I van dit Reglement omvat het R.-K. Kerkgenootschap alle instellingen die onder het gezag van de bevoegde kerkelijke overheid de uitoefening van de rooms-katholieke godsdienst ten doel hebben en voorts die instellingen die de publieke eredienst of de christelijke leer bevorderen, of andere werken van apostolaat, namelijk initiatieven van evangelisatie, werken van vroomheid of caritas, beoefenen en die de tijdelijke orde met christelijke geest bezielen.

Volgens artikel VII van het Reglement, zoals dat luidde ten tijde van het gestelde misbruik, behoren niet tot de R.-K. Kerkgenootschap instellingen, verenigingen en stichtingen die de uitoefening van de rooms katholieke godsdienst ten doel hebben, indien zij niet door de bisschop van het diocees, waarin zij gevestigd zijn, als zodanig wettig zijn erkend. Voor een dergelijke erkenning is een kerkrechtelijk decreet (besluit) vereist van de (diocesane) bisschop, dat moet zijn gericht op het uitdrukkelijk verlenen van die status. Van een dergelijk decreet met betrekking tot de stichting is niet gebleken.

Voorts is niet gebleken dat gelijkstelling van de stichting met een kerkelijke instelling in de zin van de Procedure gerechtvaardigd is. Niet gebleken is dat het bestuur van de stichting ten tijde van het gestelde misbruik werd benoemd door een daartoe bevoegde functionaris van een kerkelijke instelling. Uit de in de tussenbeslissing vermelde notulen blijkt dat er een bisschoppelijke commissaris betrokken is bij de stichting. Niet is echter gebleken dat deze functionaris deel uitmaakt van het bestuur en daarenboven daarin een beslissende stem heeft met betrekking tot bestuursbesluiten of de dagelijkse gang van zaken in [instelling]. Dat de bisschop formeel goedkeuring moest verlenen aan een persbericht waarin de fusie wordt bekend gemaakt van [instelling] met een andere instelling, betekent evenmin dat geoordeeld moet worden dat de stichting op één lijn moet worden gesteld met een kerkelijke instelling. Evenmin is doorslaggevend dat destijds de directeur van [instelling] een geestelijke zou zijn. De conclusie zal dus luiden dat de Klachtencommissie reeds op deze gronden niet bevoegd is kennis te nemen van de klacht en daarover een advies uit te brengen.

2.5 De Klachtencommissie komt derhalve niet toe aan de vraag of zij bevoegd is op die klacht te beslissen met het oog op artikel 1.2 van de Procedure, ingevolge welke bepaling is vereist dat het seksueel misbruik door aangeklaagde is gepleegd tijdens de vervulling van een kerkelijke functie.

4. De beslissing

De Klachtencommissie verklaart zich onbevoegd.

Deze beslissing is genomen op 19 maart 2015 door mr. T.F.A.M. Hoogenboom, voorzitter, mr. J.F.M. Walstock en drs. Th.M. Bronzwaer, leden, bijgestaan door mr. I.C.T.M. Jongens-Manders, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.